

BRÁNA

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické
v Praze-Braníku

XXXII. ročník

číslo 5/květen 2026

VÍTEJTE!

PRAVIDELNÝ SBOROVÝ PROGRAM

Neděle	9.30	bohoslužby (1. neděli v měsíci rodinné, 3. neděli sv. večere Páně)
	14.00	bohoslužby „ <i>Společenství Kristovo</i> “
Pondělí	18.00	Průsečík (setkávání všech zvědavých, 2. pondělí v měsíci)
Úterý	7.30	modlitební setkání
	8.00	společné čtení nábožensky vzdělávací knihy
Středa	17–18	práce na skalce + posezení u kávy (od jara do podzimu)
	18.00	biblická hodina
Pátek	16–18	mladší i starší dorost a odrost
	18.30	mládež
Sobota	9–14	Siloe – pomoc lidem bez domova (1. a 3. sobota v měsíci)

DALŠÍ INFORMACE na předposlední straně časopisu

Obsah

Editorial	3	Jak to bylo s Galileem	10
Staršovstvo	4	(dokončení z minulého čísla)	
Zápis z 869. schůze 27. 4. 2026		Svatodušní kázání L. Rejchrt	11
Schůze Dozorčí rady SCPS	5	z roku 2002 (1K 12,4–13)	
Branka zirájící vzhůru	5	Dorostová výprava	13
Branický kostel slaví 80 let	7	do Českých Budějovic obrazem	
Z poválečného provizoria se stal		Omalovánka	14
duchovním domovem mnohým		Kontaktní informace, tiráž	15
Jubileum – nezapomenutelné	8		

EDITORIAL

Den matek se u nás nikdy moc neslavil, ani když jsem vyrůstala, ani od doby, co jsem sama maminkou. Co chodí náš Jonatanek do školky, přinese třeba právníčko, které tam společně vyráběli, ale tím to končí. Proto se mi líbilo takové větší připomenutí během bohoslužeb o druhé květnové neděli, které Dni matek věnoval náš pan farář. Naživo jsem si sice poslechla jenom slovo pro děti (sedíc jak na trní, kdy zase naše děti začnou povídat nahlas něco zcela nesouvisejícího v nevhodný čas nebo lézt pod lavici), ale rozhodně mě obohatilo a kázání jsem si aspoň potom přečetla zpětně. Během něho už jsem totiž zase musela odejít a věnovat se dětem. Jak jinak. Poslední dobou je to u nás doma všechno nějak náročnější, a to jak ve všední dny, tak o víkendech, kdy jsme na děti dva a stejně je to často velký chaos a záprah. V těch chvílích přemýšlím o tom, jak jen to s námi deseti dětmi mohla zvládnout naše maminka (zvlášť, když táta jezdil domů jen na víkendy). V dětství mi často někdo z okolí říkal, jak naši mámu obdivuje a já jako desetiletá nevěděla, co na to odpovědět, ale teď už bych to, upřímně, takové matce hned pověděla taky. A přála bych si pro ni, aby její děti také mohly vyrůst s Bohem a byly takové, jaké smí být podle Něho, jak zaznělo ve svátečním kázání. Protože možnost vyrůst v křesťanském prostředí vnímám jako velký dar, mnohonásobně větší než třeba dokonale zdravé jídlo, nové oblečení nebo dovolené u moře, které jsem jako dítě rozhodně neměla.

A o čem se dočtete v nové Bráně? Prostřednictvím kázání od Ludka Rejchrtů si připomeneme Svatodušní svátky neboli Letnice, které se slaví 50 dní po Velikonocích, což letos vychází na 24. května. Moc se mi tam líbí myšlenka jednoty, která je možná díky odlišnosti darů každého z nás.

Připomeneme také výročí otevření našeho sboru a zase jinak zavzpomíná také Zuzka Pavlíková ve svém článku Jubileum. Nezapomeňte si dočíst článek o Galileovi, který jsme začali v minulém čísle a nevynechte ani pravidelnou Branku. Tam si připomeneme, že ani ze samých dobrých surovin nemusí vzniknout stokrát dobrý výsledek, jak nás naučili už pejsek s kočičkou, když pekli svůj dort.

Milí bratři a sestry, přeji vám krásné květnové čtení!

Eva Friedrichová

PS.: Při psaní editoriale vás zdravím z Polska, kam asi víte, že jsme na Den matek vyrazili, protože vám to při bohoslužbách nahlas a v nevhodný čas pověděl náš Joni. ☺

STARŠOVSTVO

Zápis z 870. schůze 27. dubna 2026

K 870. schůzi se staršovstvo sešlo 27. 4. 2026.

- **Přítomni:** Tomáš Bedrník, Lukáš Drápal, Alena Heřmanová, Tadeáš Friedrich, Lubor Kolář, Michaela Mazná, David Nečil, David Slabý, Jana Stralczyňská, Jan Zvánovec, Tomáš Plhák (online), Iva Jungwirthová (online)
- **Omluvena:** Lída Holá
- **Duchovní úvod** měl Lukáš Drápal na téma Starší bratr marnotratného syna podle knihy Timothyho Kellera.

NOC KOSTELŮ

Opět jsme se dotkli blížící se Noci kostelů. Bratr farář ukázal připravovanou prezentaci a představil plánovaný koncept. Prosíme členy sboru a organizátory akcí, aby dodali vhodné fotografie pro účely prezentace.

NEPÁLSKÝ STUDENT

Po čase jsme opět stáli před rozhodnutím, zda jako sbor pokračovat v podpoře studenta teologie v Nepálu, protože předchozí studentka Eashika Kamar již úspěšně svá studia dokončila. Mimo jiné na základě informací od Verunky Hájkové načerpaných z jejích cest do regionu jsme rozhodli, že podpora smysl má a že v ní nadále chceme pokračovat.

REKONSTRUKCE FARY

Rekonstrukce zdárně pokračuje. Prohlédli jsme aktuální fotografie od br. faráře a vyslechli informace od komise pro rekonstrukci. Dům je zateplený, na faře je lešení, jsou zapojené hodiny od elektrikáře a jsou vyměněna futra.

Bylo také potřeba rozhodnout o zvýšených nákladech týkajících se zábradlí na terase, zábradlí na schodišti a schodů za domem. Tyto náklady jsme po diskuzi jednomyslně schválili.

Mírnou komplikací je pro nás také plánované rozkopání silnice v ulici, kde se fara nachází. To na nějakou dobu omezí možnosti dopravy a může tak některé práce na rekonstrukci pozdržet.

RŮZNÉ

Opět jsme jako poslance za náš sbor na seniorátní shromáždění Jeronýmovy jednoty zvolili br. Petra Bíska.

Na základě podnětu z výročního sborového shromáždění jsme opět po čase probrali téma přítomnosti náhradníků na schůzích staršovstva a nerozhodli jsme se v tomto pro žádnou změnu.

zapsal *Tadeáš Friedrich*

SCHŮZE DOZORČÍ RADY SCPS

Ve čtvrtek, 16. dubna 2026, se v ústředí Střediska celostátních programů a služeb Diakonie ČCE (SCPS, <https://scps.diakonie.cz>) na Vinohradech sešla Dozorčí rada Střediska s účastí zástupců našeho sponzorského sboru.

V hlavní část tohoto jarního setkání DR byly představeny a podrobněji projednány finanční zprávy Rozvaha a Výsledovka SCPS za rok 2025 a Příloha k účetní uzávěrce k 31. 12. 2025. Již před schůzí byl členům DR také rozeslán ambiciózní Strategický plán rozvoje Střediska na období 2026–2032 k nahlédnutí. Autor těchto rádků konstatuje, že konkrétní ambice jsou hnací silou cesty kupředu.

Zaujala desetistránková Příloha k účetní uzávěrce k 31. 12. 2025, konkrétně její sekce Přijaté dary a nadační příspěvky. Jako sponzorský sbor s nulovým loňským příspěvkem ve srovnáním s příspěvků „cizích“ sborů by mělo vést k zamýšlení ve sboru a staršovstvu.

Na příští červnové schůzi bude Dozorčí rada projednávat výroční zprávu SCPS.

Petr Bísek

BRANKA ZÍRAJÍCÍ VZHŮRU

Milí čtenáři,

v češtině existuje spousta krásných, ale pohříchu málo používaných slov. Vemte si třeba takové nanebevzetí a nanebevstoupení. Pěkné pojmy, že? Oba se týkají zázračného odchodu nějaké osoby do nebe, ale je mezi nimi zajímavý významový rozdíl. V případě nanebevzetí je daná nanebebraná osoba (schválně, kolik takových případů znáte?) takzvaným trpitelem děje (byť jistě netrpí ani za mák) a činitelem je Bůh. Zato při nanebevstoupení je činitelem sám nanebevstupující. Znáte někoho takového? Mě napadá jen Ježíš. Nedávno jsme si ten příběh připomínali při rodinných bohoslužbách. Jak se Pán Ježíš rozloučil s učedníky

a odešel do nebe. Už ho dávno skryly mraky, ale učedníci tam tak dlouho stáli a koukali se za ním, až se museli ozvat andělé: „Co tu stojíte a hledíte k nebi?“

Já se těm učedníkům moc nedivím. Muselo to být těžké dát Pánu Ježíši sbohem. Jakou radost měli, když Pán Ježíš vstal z mrtvých. Možná doufali, že teď už s nimi zůstane napořád. Nebo aspoň mnoho let. Ale uběhlo jen pár týdnů a musí se s ním zase rozloučit. Odchází do nebe a my víme, že se hned tak nevrátí. Vysvětlil jim, že to tak musí být, aby na ně mohl sestoupit Duch Svátý. Ale proč to muselo být? To by Duch Svátý nemohl přijít, i kdyby Pán Ježíš s nimi zůstal?

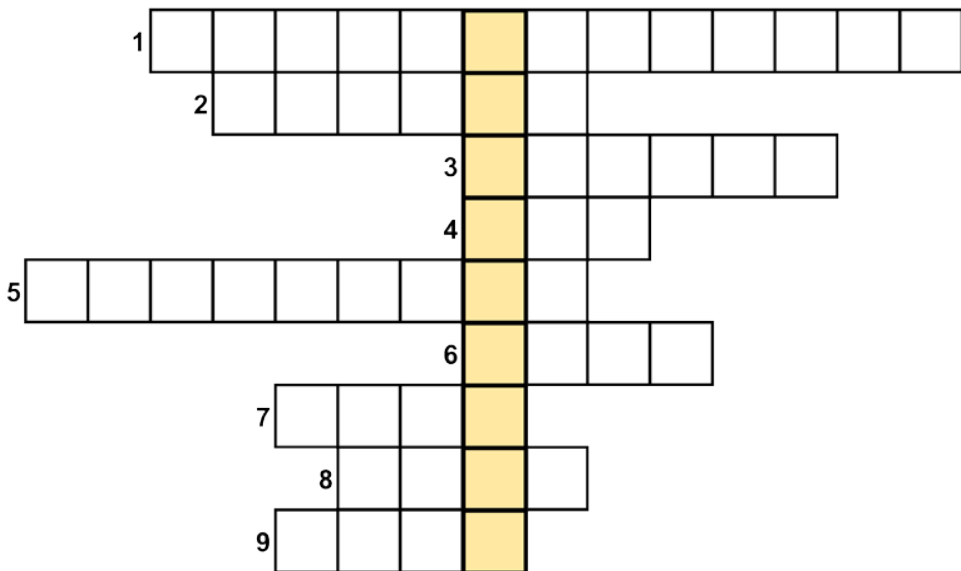
Nebudu tvrdit, že tomu všemu skvěle rozumím, ale představuju si to trochu tak, jako když vy, děti, jedete na tábor. Dal by se udělat tábor, kde budou měkké postele, splachovací záchody, profesionální kuchaři a počítače s internetem? Jistě dal, ale asi by nemělo zas tak moc smysl na něj jezdit. Moc byste se tam nenaučili, moc byste „nevyrostli“. A i učedníci potřebovali ještě vyrůst. Naučit se fungovat i bez toho, že se budou na všechno ptát Pána Ježíše a čekat, jak to všechno On sám zařídí.

Napadá mě ještě jedno přirovnání. Představte si, že se chcete naučit vařit. Maminka vám dá kuchařku se svými osvědčenými recepty, všechno vám ukáže, leccos s vámi i vyzkouší, ale jednoho krásného dne řekne: „Tak, a teď to zkus beže mě. Kuchyni máš pro sebe, vrátím se k obědu.“ Věřte mi, že teď teprve přijde to pravé učení. Musíte pečlivě číst recepty a vzpomínat na všechny rady. Možná něco pokažete, ale to se při učení stává. Když to nevzdáte, časem se vám vaření může stát tak přirozeným, že se naučíte improvizovat a třeba i vymyslet nějaký zbrusu nový recept.

Ale s improvizováním pozor, abychom nedopadli jako pejsek s kočičkou, když vařili dort. Ani ze samých dobrých surovin nemusí vzniknout stokrát dobrý výsledek. Není rozumné snažit se obejít bez receptů a rad zkušených kuchařů. A když jde o to, jak správně žít svůj život, je asi nasnadě, kde hledat tu nejlepší kuchařskou knihu i šéfkuchaře. A naučíme-li se podle nich řídit, přijde i _ _ _ _ _ (tajenka), tedy „vdechnutí“ Ducha Svatého, která nám zajistí, že budeme v „pečení“ dobrého života úspěšni a tvořiví.

LEGENDA:

- Potom se Ježíš opět zjevil učedníkům u jezera ...(1)....
- Když vstoupili na břeh, spatřili ohniště a na něm ...(6)... a chléb.
- Ježíš se zeptal: „... (2)..., synu Janův, máš mne rád?“ Petr se ...(5)... nad tím, že se ho potřetí zeptal, má-li ho rád. Odpověděl mu: „Pane, ty víš všechno, ty víš také, že tě mám rád.“ Ježíš mu řekl: „... (4)... mé ... (9)...!“
- Ti, kteří byli s ním, se ho ptali: „Pane, už v tomto čase chceš obnovit království pro Izrael?“ Řekl jim: „Není vaše věc znát čas a lhůtu, kterou si Otec ponechal ve své ... (8)...; ale dostanete sílu ... (7)... svatého, který na vás sestoupí, a budete mi ... (3)... v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až na sám konec země.“

Alžběta Slabá

Pozn. red.: Omalovánku najdete na straně 14.

BRANICKÝ KOSTEL SLAVÍ 78 LET

Z poválečného provizoria se stal duchovním domovem mnohým

Praha má mnoho kamenných chrámů, které tu stojí staletí. Ale pak je tu jedna nenápadná, a přesto fascinující stavba v Braníku. Náš dřevěný kostel, který 9. května oslavil 78 let od svého otevření. Ačkoliv měl původně sloužit jen pár let, odhad byl dvacet, stal se neodmyslitelnou součástí branického koloritu a tichým svědkem divokého 20. století.

Je podzim 1947. Zatímco se nad Československem pomalu stahují politická mračna, v Braníku panuje étos solidarity. Dva roky starý sbor Českobratrské církve evangelické potřebuje vlastní stánek, ale peněz ani materiálu po válce není nazbyt. Architekt Pavel Bareš proto navrhuje „prozatímní“ dřevěnou stavbu.

Scházeli se v té poválečné euforii bratří a sestry, naši předchůdci, na různých místech v Braníku a v Modřanech. Jejich houfek rostl a bylo přirozené, že uvažovali o něčem vlastním, permanentním. Vybrali mezi sebou 60 000 Kč, na postavení kostela to ovšem nestačilo. A byla to Jeronýmova jednota, založená v roce 1918, která přispěla „hlavním darem lásky“ 250 000 Kč. Hromada peněz,

krátce po válce, vybraná od sborů po celém Československu. Nikdo z dárců nevěděl, komu ty peníze budou přidělené, byla jen jistota, že půjdou tam, kde je jich potřebí nejvíce.

Stavělo se svépomocí, s nadšením a neuvěřitelnou rychlostí – za pouhých pár měsíců bylo hotovo.

Když se dveře kostela poprvé otevřely, nikdo netušil, že toto „provizorium“ přečká celou éru komunismu i vstup do nového milénia.

Postupem času se ukázalo, že Barešovo dílo je mistrovským kouskem a nedávna citlivá generální rekonstrukce Davida Vávry jeho původní charakter zachovala.

Jsmo vděční, že i po 78 letech je náš kostel centrum bohoslužebného života a místem osobních setkání.

Jarka Pecharová a Petr Bísek

JUBILEUM – NEZAPOMENUTELNÉ

Kdo si pamatuje články Brány od počátku roku, ví, že jsem v lednu připomínala devadesátiny naší Vlasty Urbánkové a v březnu devadesátiny Zdeňka Svěráka (paradoxně nečlena našeho branického sboru, který je však s námi prakticky na každé druhé sborové akci – v podobě citací). V únoru jsem pro změnu svědčila o Křesťanství a v dubnu o ní detailně zpracovala výroční zprávu. Májově tedy zpět, opět k jubileím roku 2026. Vedle Daniely Novotné a nebo Marie Žilové je mají v našem sboru mnozí, ovšem jsou příliš mladí na připomínání (jsou to sestry a bratři, kterým je teprve 70 let...).

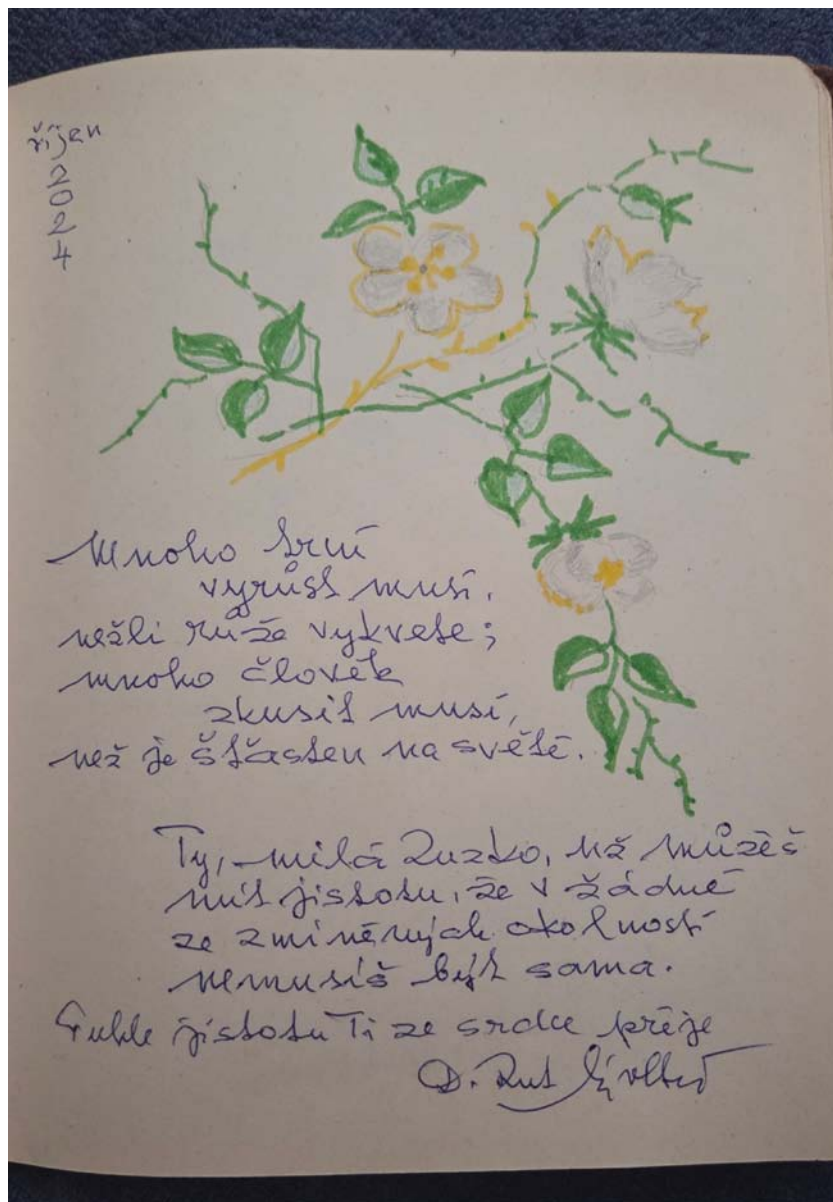
Rut Nývtová a její jubileum, ve kterém vzdávám hold této nezapomenutelné dámě, která na mě kouká z téměř každého videa, fotky audionahrávky i z toho mého památníčku (coby jediné dědictví, co mi zbylo po mém otci, kterému by bylo právě teď 80 let)... Čtu si slova Rut spolu s biblickou citací a kochám se pohledem na její milou kresbu. Teprve májově se začínám vzpamatovávat z toho lednového šoku, kdy Rut odešla. Multitalentovaná, vzdělaná a kulturní dáma s minimem stříbrných vlasů a maximálně pozitivním postojem spolu s vlídnými slovy na rtech... Paměť národa, videa z TV a samotné články spolu s deníky Rut připomínají, že moudrost přichází se stářím (což absolutně pro Rut platí!)

Chybíš, Rut, že to slovy nelze vyjádřit... Bylas v posledních šesti letech, co jsem měla tu čest tě poznat, mou inspirací. Díky. Díky a požehnání posílám i dalším, kteří mě provázeli životem (a významně mi pomohli). Je to mimo jiné i 80letý čerstvý jubilant Jarda Čermák (z řad mých bývalých klientů SOS Praha 8).

Jardo, drž se dál a nevzdávej se! Osmdesátiny teď s tebou mají všichni ti zplození na konci 2. světové (války). Rodili se pak v roce 1946, což mi asociuje počátky našeho dřevěného kostela... Všichni buďte dobří a držte se co nejdéle!

Amen.

Zuzka V. Pavlíková

JAK TO BYLO S GALILEEM

Dokončení z minulého čísla

Když se Galileo chystal vydat popularizující knihu nazvanou *Dialogue*, ve které se koperníkovský systém popisuje jako jeden z možných výkladů uspořádání světa, tak někdo papeži Urbanovi ukázal onen nepodepsaný zákaz, kterým se Galileovi zakazovalo *zastávat, hájit a učit*. Papeže zřejmě vůbec nenapadlo, že by ta listina nemusela být pravá. Naštval se. Galieovo jednání se mu najednou jevilo jako podvodné a věrolomné. Tady už nešlo o vesmír, ale o poslušnost. Navzdory tomu, že kniha měla příslušná povolení Vatikánu, rozhodl o tom, že nesmí být dále tištěna a šířena, a předal věc inkvizici. Přišel druhý proces. Galileo si byl jist, že to dobře dopadne. Měl přece onen jediný podepsaný dokument. Jenomže tady už byla v sázce autorita inkvizice. Trest byl velmi tvrdý. Zákaz publikace knihy *Dialogue* a dohled inkvizice po zbytek života. Galileo byl donucen odpřisáhnout a vlastnoručně opsat text, který mu inkvizitoři připravili a kterým se zcela zřiká koperníkovského systému. Je to hrozné čtení. Budiž ale poznamenáno, že rozsudek podepsalo jen 7 z 10 kardinálů a že Galileo prosadil, že v jeho pokání nebyly dva body, které tam chtěli jeho soudci mít. Chtěli po něm, aby prohlásil o sobě, že nebyl dobrý katolík a že svou knihou svedl jiné na scesti. Tomu se postavil, to uhájil.

Budiž také poznamenáno, že arcibiskupu sienskému, který měl Galilea rád, se podařilo dosáhnout toho, že Galileo mohl žít v jeho rezidenci. Poskytl mu veškerou podporu a zachránil ho tak pro vědeckou činnost. Celý ten proces se jeví jako výsledek hněvu Urbana VII., jenž si připadal podveden, obejit a možná i zesměšněn. Jeden z argumentů, které papež v hovorech s Galileem použil, vložil Galileo v dialozích do úst postavy nazvané Simplicius.

Galileo byl v domácím vězení do konce svého života. V roce 1638 mu dovolili se přestěhovat do svého domu. Se svými dozorci vycházel přátelsky, nezdá se, že by byl nějak trápen. Byl však ponížen. Nicméně pracoval dále. Jeho *Dialogue* vyšel roku 1636 ve Štrasburku, jeho závěrečné velké dílo *Dvě nové vědy* vyšlo roku 1638 v Londýně. Medicejská knížata ho podporovala až do jeho smrti roku 1642.

Reputace katolické církve byla díky jeho procesu nenapravitelně poškozena. Nebylo to nic zákonitě nutného, jak může mít dnešní člověk za to. Ti, kteří stáli v čele církve, nezastávali ve svých osobních názorech nějaké zpátečnické, primitivní a hloupé myšlenky. Ale nebyli dost stateční, aby čelili tlaku zájmových skupin a tlaku křiklounů.

Poučení jsou z uvedeného příběhu mnohá. To nechám na každém jednotlivě. Připomenu ale jeden verš ze Starého zákona: *Nepřidáš se k většině, která páchá zlo.*

Aleš Drápal

SVATODUŠNÍ KÁZÁNÍ

LUŽKA REJCHRTA Z ROKU 2002

1. Korintským 12,4–13

Apoštol Pavel v této části svého dopisu do Korintu mluví o Duchu svatém, který byl dán padesátý den apoštolům, v souvislosti s životem korintského sboru, ano, v souvislosti s námi všemi. Každému je dán zvláštní projev Ducha ke společnému prospěchu. To znamená, že Duch svatý není vyhrazen jen apoštolům, jen vysokým církevním hodnostářům, jen zvláštní duchovní elitě, ale je v nejtěsnějším spojení s životem každého křesťana.

Udalost letnic je uvedena zvukem, hukotem prudkého větru. A když Pán Ježíš mluví s Nikodémem o zrození z Ducha svatého a z vody, mluví o větru, který kam chce, věje. Jako by tím měla být naznačena neuchopitelnost této Boží moci, jež je naprosto svobodná a nezávislá na podmínkách, prostředí i lidech. A přece apoštol ve své střízlivé věcnosti nám ukazuje, kde je Duch svatý vidět, kde ho můžeme poznat. Je to jednak z ovoce, které nese křesťan ve svém životě – a zde je na prvním místě láska a na posledním střízlivost. A pak jej lze poznat v jeho darech milosti, takzvaných charismatech. Ten Duch který je – pověděno slovy písně – „v dařích bohatý“, je síla, jež stále dává.

Snad psal apoštol tyto řádky jako odpověď na dotaz Korintanů, jak to s těmi charismaty je. Z celé souvislosti 13. a 14. kapitoly lze mít za to, že ve sboru byla vysoce ceněna řeč v jiných jazycích, či dle ekumenického překladu „dar mluvení ve vytržení“. A protože právě tento sbor byl zatížen stranictvím, závistí a všelijakými roztržkami, trvalo nebezpečí, že mimořádnost tohoto projevu bude sloužit k nadřazenosti jedněch a k podcenění druhých, kteří tento dar nemají.

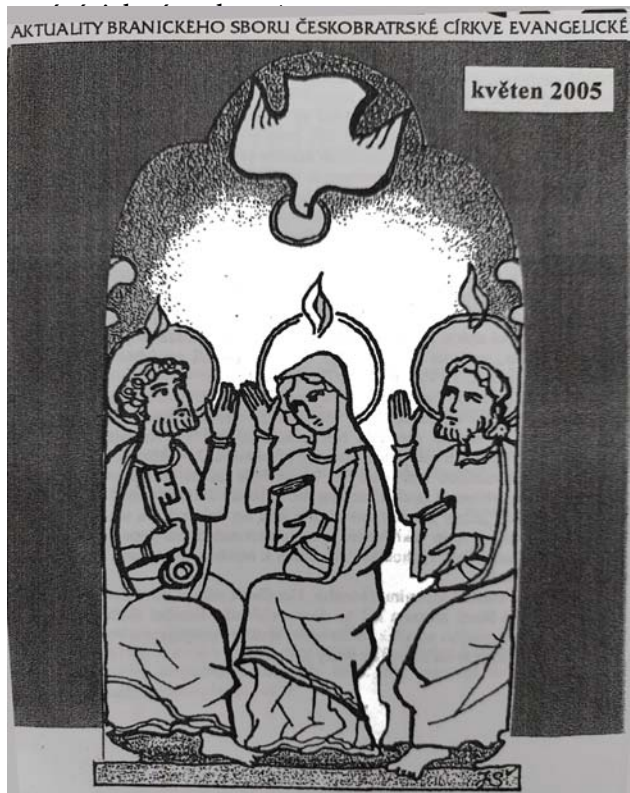
A tu apoštol mluví o „rozdílných obdarováních“, rozdílných charismatech, která jsou z téhož Ducha. Slyšíme tu o slovu moudrosti, poznání, o uzdravování, mocných činech, proroctví, rozlišování duchů, řeči ve vytržení a daru výkladu. Není to vůbec míněno jako úplný seznam, protože v epištole do Říma mluvení jazyky či uzdravování nezmiňuje. Spíše chce ukázat apoštol Pavel na tu nezměrnou mnohost darů, které máme v církvi, protože každý z nás dostal dar jiný. To je pak hráz proti každé uniformitě, do níž se nemusíme, ano nesmíme, dát vtlačit, to je varování před každým pokukováním po daru druhého, který i se svým darem „Pánu svému stojí i padá“. A protože ten Duch uděluje každému „zvláštní dar, jak chce“, není žádná technika či metoda na získání daru, který by se nám líbil a byl nám příjemný.

Dary Ducha svatého nejsou dávány proto, abychom měli dobrý pocit, abychom měli zážitek, jenž by nás nesl. Nikoliv: DARY DUCHA SVATÉHO JSOU DÁVÁNY K TOMU, ABYCHOM TÍM SLOUŽILI DRUHÝM: „každému je dán zvláštní projev Ducha

ke společnému prospěchu.“ Charismata mají základní poznávací znak: že prospívají církvi, že slouží, že budují. Jsou rozličná a každý z nás má jiné „rozdílné služby, ale tentýž Pán, rozdílná působení moci, ale tentýž Bůh, který působí všechno ve všech“.

Duch svatý tuto rozdílnost služebních darů neškrtná, ale podtrhuje „každému uděluje zvláštní dar, jak chce“. A přece tento Duch tvoří zázrak jednoty v odlišnosti. Církev je tvořena v době Pavlově Židy a Řeky, jsou tam otroci i svobodní. To byly protivy, které žádná síla nesmířila. Ten div se stal jenom v moci Boží, že tak mnozí a odlišní jsou jedním Kristovým tělem. Apoštol tu mluví o křtu a o napojení Duchem. Křest a Večeře Páně nejsou obřady, úkony církevního kultu. „Byli jsme jedním Duchem pokřtěni v jedno tělo a všichni byli jsme napojeni týmž Duchem.“

Tento div sníme prožívat i dnes. Jsme tak rozdílní a přece Duch svatý nás spojuje v jedno. A potom ani odlišnost nemůže rušit, ale sloužit. „Každému je dán zvláštní projev Ducha ke společnému prospěchu.“ Nejsme ošizeni, jestliže jsme dostali dar méně nápadný. To, co všechny dary spojuje, je jejich původ: a to je láska, kterou si nás Bůh v Kristu zamiloval. Z této lásky nás Duch svatý obda-

---

Dorostová výprava do Českých Budějovic obrazem

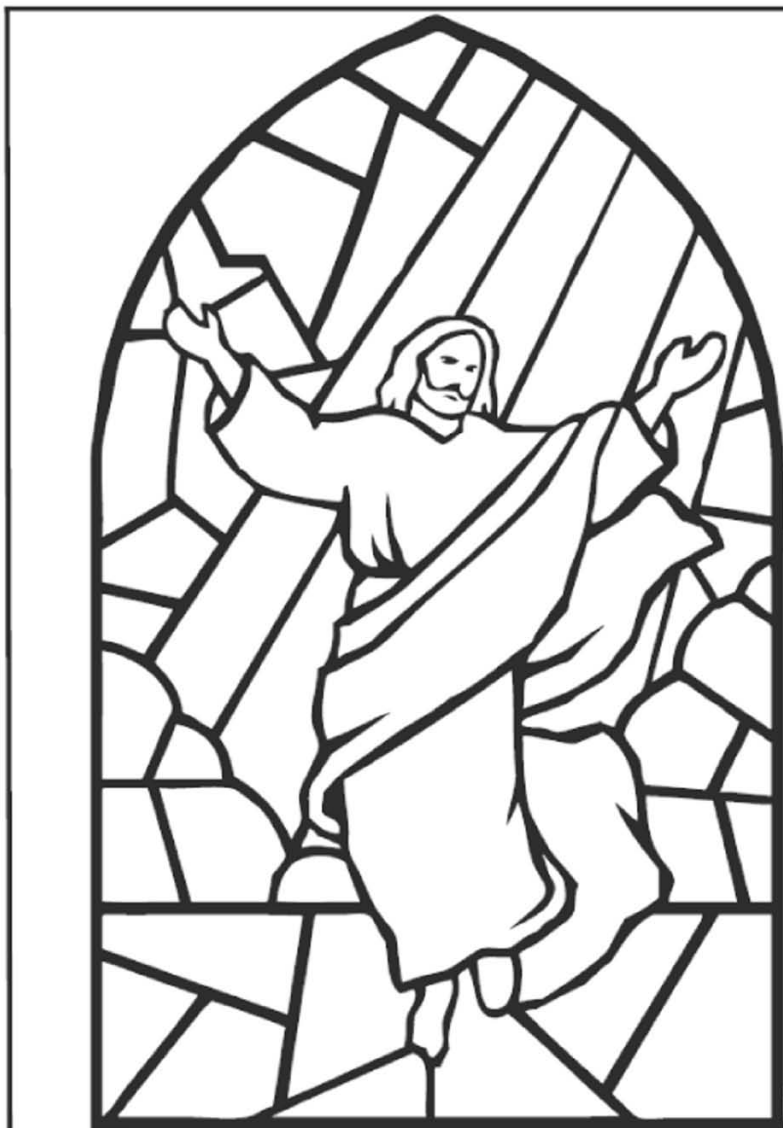

Omalovánka

Jesus' Ascension

SaintAnnesHelper.com

KONTAKTNÍ INFORMACE

ÚŘEDNÍ HODINY FARÁŘE DAVIDA NEČILA po předchozí domluvě

SBOR ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

Modřanská 1821/118, 147 00 Praha 4 – Braník

Telefon: 608 526 513 (farář David Nečil)

604 116 437 (kurátor Jan Jeroným Zvánovec)

E-mail: branik@evangnet.cz

ČÍSLO ÚČTU: I35027438/2010

Variabilní symboly:

0 nebo žádný var. symbol – dar na potřeby sboru,

111 dar na křesťanskou službu, 222 salár,

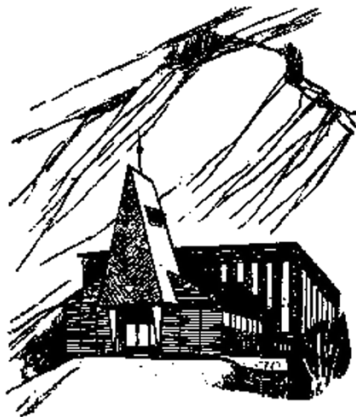
333 mimořádný dar, 444 Jeronýmova jednota,

555 nepálská studentka, 700 podpora Ukrajiny,

777 mimořádná sbírka,

888 stavební fond kostela,

999 celocírkevní (či seniorátní) sbírka

PRAVIDELNÝ SBOROVÝ PROGRAM

na 2. straně časopisu

web: <https://branik.evangnet.cz>

BRÁNA

měsíčník pro členy a příznivce sboru ČCE Praha-Braník

XXXII. ročník, číslo 5/květen 2026

Vychází zpravidla třetí neděli v měsíci.

Redakce: Eva Friedrichová, Jarka Pecharová, Alžběta Slabá.

Sazba: Miloš F. Pechar, kesolim@seznam.cz.

Korektury: David Navara, Jiří Holý, Petr Bísek.

Archiv časopisu: <https://branik.evangnet.cz/zivot-sboru/brana>.

Redakční uzávěrka časopisu je první pondělí v měsíci.

Příspěvky posílejte e-mailem: branicka-brana@evangnet.cz.

Autorům děkujeme za články i fotografie.

*výprava staršího i mladšího dorostu do Českých Budějovic
(další fotografie na straně 13)*